

ÍNDEX

Pròleg.....	11
Introducció. Com va començar tot	13
Capítol 1. Viatge al sud, m'endinso a la prehistòria	15
1. Arba Minch, porta d'entrada a la prehistòria	17
2. Les tribus de la vall del riu Omo: Mursi i Hamar	25
3. Vall del Rift, poble de les cases de la sal.....	37
4. Mercats tradicionals i cerimònia del cafè.....	41
5. Addis Abeba, Nova flor	49
Capítol 2. Viatge al nord, gran patrimoni cristià ortodox.....	53
1. Les fonts del Nil blau i els monestirs a les illes del Tana	59
2. Gondar, Camelot d'Àfrica	65
3. Aksum, antiga capital de l'imperi aksumita	71
4. Mekele, època contemporània	77
5. Lallibela, la nova Jerusalem	81
Capítol 3. Viatge a l'est, reducte musulmà dins un món cristià	89
1. Harar, ciutat emmurallada	91
Capítol 4. Global Infantil un projecte amb futur.....	99
1. Global vista per dins.....	101
2. Convivint amb els nens	105
3. Les seves impactants històries	111
Epíleg. T'animes a viure una transformació personal?.....	113
Nota de l'autora i agraïments	117

*Als meus pares, Lluís i Pitona,
pel seu amor incondicional,
pels valors que m'han transmès,
tot un exemple a seguir*

*Al meu fill Pau,
pels muntatges de les presentacions
audiovisuals dels viatges.
Al meu fill Francesc,
pel suport incondicional en la gestió
i difusió del llibre*

PRÒLEG

Quan la Conxita va incorporar-se al grup d'escriptura duia a la mirada una nova il·lusió i un nou projecte: escriure un llibre sobre les seves experiències a l'Àfrica. Feia poc havia tornat d'Etiòpia i tenia tota la força i la llum de la vivència, així que va decidir començar per aquest país.

A poc a poc, durant tot el procés d'escriptura vam anar viatjant amb ella. La Conxita ens duia per camins i carreteres, per rius i volcans, ens acompanyava als mercats i a les esglésies, a les mesquites i als museus. Sense adonar-nos-en, setmana a setmana anàvem coneixent Etiòpia: ara tastàvem *injera*, ara participàvem a la cerimònia del cafè, ara donàvem menjar a les hienes o bé dansàvem amb els Hamar. Mentre ho fèiem ens assabentàvem del perquè del nom de la Lucy, del veritable nom de Haile Selassie o de la història de la reina de Saba.

En una de les sessions em vaig parar a preguntar-me què tenien les paraules de la Conxita que em permetien viatjar amb ella d'aquella manera. I vaig veure que la resposta era molt simple: la Conxita ens explicava el seu viatge no com a aventurera intrèpida sinó com a ésser humà que es desplaça a un indret desconegut d'on li sorprenen tant els grans paisatges o els contrastos culturals com els petits entrebancs del dia a dia. Així, sense vergonya, amb senzillesa, ens parla de la quotidianitat més immediata: dels mosquits i els lavabos, de la brutícia o l'estat de les carreteres i, sobretot, del que ella sent i experimenta.

La nostra narradora i guia passa por i tristesa, alegria i emoció, sent fàstic i nostàlgia, inseguretats i desconcert, i això té tant de pes com tot el que l'envolta. El seu viatge passa a ser llavors el nostre viatge, el viatge de

qualsevol. De sobte, tot llegint-la, recordem que aquell dia que vam visitar aquell paratge tan bonic estàvem especialment tristos o bé teníem mal de cap i que tot no era pas tan fàcil ni tan màgic sinó meravellosament real.

I això és el que ens transmet aquest llibre: realitat, la realitat d'un viatge, pas a pas, dia a dia, moment a moment. I és aquesta realitat, precisament, transmesa amb la seva vitalitat exultant allò que et convida a llegir-la i et desperta el desig de sortir a veure món, tot deixant-se endur per la curiositat pel desconegut, fins a fer-lo proper, estimat, familiar.

Gràcies, Conxita.

GEMMA FERNÁNDEZ
Professora d'escriptura

INTRODUCCIÓ COM VA COMENÇAR TOT

Feia temps que la meva il·lusió era escriure un llibre sobre Àfrica, ja que els viatges al Senegal, Marroc i Egipte m'havien deixat una forta empremta. Després d'haver publicat l'octubre de 2008 el llibre *Viatjar com a transformació personal. Experiència a l'Amèrica Llatina*, sentia que tenia el deure d'escriure sobre Àfrica. Vaig percebre una força que em deia que era el moment d'anar-hi i d'escriure les vivències a les terres africanes.

Em va sortir l'oportunitat d'anar a Etiòpia per mitjà de la Teresa, una amiga de la ruta solidària al Perú. Ella hi havia anat a col·laborar amb una ONG d'un orfenat com a oftalmòloga. Estava contenta de l'experiència i ens va engrescar a la Dolors —amiga i companya de moltes rutes— i a mi, perquè hi anéssim a col·laborar com a mestres. La metgessa ens va posar en contacte amb el responsable de l'oenagé Global Infantil. Ell ens va recomanar que abans de fer el projecte, per entendre més els nens de l'orfenat, era important que anéssim a conèixer el país.

Va presentar-nos el Ramon, un arquitecte català que havia dirigit les obres de l'orfenat, perquè ens orientés per fer la ruta. Va venir a Sabadell i en parlar amb ell vaig veure com estimava Etiòpia i em va encomanar el seu entusiasme. Em va deixar mapes, tríptics i diversos materials. A partir de llavors vaig començar a llegir llibres i a buscar informació. A mesura que passava el temps m'interessava més aquest país tan desconegut per a mi, en què descobria una gran riquesa cultural i històrica.

Després de contrastar diverses propostes, la que ens va convèncer més va ser el projecte *Etiotribal* del

Getachew, un *etiocubà* que havia estudiat vuit anys a Cuba, col·laborador de l'oenagé i amic del Ramon. El viatge consistia en una ruta en 4x4 per donar a conèixer racons del país on normalment no hi anaven turistes, per poder aprofundir més en la realitat de la seva gent. Aquest projecte de viatge ens va captivar i finalment ens vàrem decidir per l'aventura de ser les iniciadores. La ruta constaria de tres parts ben diferenciades: el sud, per conèixer la gran diversitat de tribus; el nord, pel ric patrimoni cristià ortodox, i Addis Abeba, on viuríem i col·laboraríem a l'orfenat. Per la ruta del sud s'hi va afegir la Susanna, una amiga de la ruta solidària de Costa Rica, i a Addis, a l'orfenat, ens trobaríem amb la Teresa.

Durant la preparació del viatge hi va haver alguns entrebancs ja que la connexió per Internet amb el Getachew va fallar més d'una vegada i fins a última hora no vàrem tenir la seva confirmació. Per altra banda, hi va haver moments d'incertesa, influïda per comentaris de persones que em parlaven dels perills que ens podíem trobar i ens van fer desconfiar. Després d'analitzar els inconvenients i avantatges que suposava fer el viatge, vam decidir tirar endavant.

El 7 de juliol de 2009 comencem l'aventura, que durarà un mes. Decidim recórrer aquest país que m'intriga, el vull veure i jutjar amb els meus ulls. Sento que hi haurà un abans i un després d'aquest viatge. I així ha estat!

Després d'haver recorregut uns vuit mil quilòmetres, puc dir que l'experiència ha valgut la pena. Tot i que avui dia continua sent un dels països més pobres del món, crec que si tot estigués ben distribuït hi hauria menjar per a tothom. Un país que me l'havien presentat àrid i amb nens desnodruts, l'he descobert amb una gran diversitat de paisatges i amb els camps verds ja que ha coincidit amb l'època de pluges. El poble etiop és acollidor i amable. Etiòpia m'ha captivat!